

# ZGODNJA DANICA.

## KATOLIŠK CERKVEN LIST.

»Danica« izhaja vsak petek na celi poli in velja po pošti za celo leto 4 gl. 20 kr., za pol leta 2 gl. 20 kr., za četert leta 1 gl. 20 kr. V tiskarni sprejemana za celo leto 3 gl. 60 kr., za 1/2 leta 1 gl. 80 kr., za 1/4 leta 90 kr., ako zadene na ta dan praznik, izide »Danica« dan popre

Tečaj XLIX.

V Ljubljani, 14. svečana 1896.

List 7.

### Sveti Valentin.

Biser krasen svečeništva,  
Sveti mašnik Valentin,  
Krona kinča mučeništva  
Te nebeških dragotin!  
Zri na revne nas v nižavi,  
Bodi pomočnik v hujavi,  
Nam zdravitelj bolečin.

Bil si v Rimu, — sred poganstva  
Mašnik Kristusov goreč,  
Vžigal milo luč kerščanstva,  
Ljudstvu v temi — neboječ,  
Pridobival si z dobroto  
In s prijaznostjo, miloto  
Serc poganskih več in več.

Kakor oče ti v ljubezni,  
Iščeš Kristusu ovčic,  
Ti po ječah, ti v boleznih  
Brišeš tisoče solzic;  
Si zdravitelj vsaki rani,  
Te časte celó pogani,  
Ukov ti gojiš poklic.

Vendar zlobni te jeziki  
Pri cesarju očerné;  
„So v nevarnosti maliki  
In cesarstvo,“ mu velé.  
Ti cesarja pa prepričaš,  
Jezusa pred njim veličaš,  
Da posluša te stermé.

Vstane tu sodnik serditi,  
Za malike se bojéč:  
Nam bogove če zdrobiti:  
Cesar, deni ga pod meč!  
On postave zaničuje,  
Ljudstvo od bogov vračuje,  
Vpije jeze se penéč.

Cesar sicer ne veruje,  
Kar serditež govori;

Vendar slednjič ukazuje:  
Naj sodišču se zroči.  
Čuva te čuvaj Asteri,  
Ki po čudu k sveti veri  
Pride, Jezusa časti.

Strašno to derhal razkači.  
S silo v hišo pridivjá,  
Zgrabi, suje, kolne, vlači  
Te po tleh in te teptá;  
Slednjič na morišči glavo,  
Daš veselo v božjo slavo,  
Vmreš junak za Jezusa.

Tako mašnik Cerkve Božje,  
Zmagovito si končal;  
Šel v mučencev si okrožje,  
Nam izgled prelép postal;  
Varuj zlega nas božjasti,  
Sprosi zmagati nam strasti;  
Jezus krono nam bo dal.

*Radoslav.*

### Zedinjevanje z rimsko-katoliško cerkvijo.

Kako da trud velikega papeža Leona XIII za zedinjevanje sv. Cerkve ni zgubljen, kaže med drugim koptiška cerkev v Egiptu, o čemur je »Danica« nekoliko že pisala. Po velikodušnem daru našega cesarja, zavetnika Koptov, namreč zopet v življenje stopi starodavni patrijarhat Koptov v Egiptu, in že se vse priprave delajo za zidanje prvostoljne koptovske cerkve. K temu se bode v dolini reke Nila povzdignilo še 15 družih cerkva iz ravno teh sredstev, in veselo je, da se med ljudstvom razodeva radostno gibanje v tem oziru. Tako n. pr. je nekega dne došel nezedinjen svečenik iz Thema k upravnistvu novega patrijarha in prinesel je peticijo 10 družin svojih župljanov, ktere prosijo, da se

sprejmo v katoliško Cerkev. Odlični katoliški kopt Nahli Bej Jassa iz Tante pa je dobil pismeni ukaz šejha (načelnika) iz Sahefa, da on s svojo rodovino in še s 50 drugimi družinami je pripravljen prestopiti v katoliško Cerkev in zaveže se ob enem, da hoče zidati cerkev na svoje stroške. Iz Kauma Garile pa je došlo naznailo, da je 1200 Koptov prestopilo h katoliški veri in to ukljub mnogim pritežnostim in neprijetnostim, ktere so jim delali razkolniki.

Gotovo naši čitatelji tudi dobro pomnijo, da iz Carigrada vsako leto dobivamo sporočila od prečast. katoliško-greškega arhimandrata Polikarpa Anastasijad-a, čegar greko-katoliška naprava že veliko let sprejema svečenike, ki iz razkolstva prestopajo v katoliško Cerkev, in tako tudi druge neduhovne, dečke itd., ki se odgojajo za misijone, zlasti v mali Aziji. Vselej, ko pošljemo kake dari za to napravo, v odgovoru in zahvali poročajo kaj veselega.

Iz Bosne nam preč. g. generalvikar dr. Ant. Jeglič 27. jan. z zahvalo poterjuje, da je prejel intencije za sv. maše od gg. Val. Bernarda in Jemča z nekolikimi darovi vred za misijon (skupno 60 gld.). Ob enem pravi: „Od rimskega stola ima naš Presvetli nalog, da dela za unijo (opednjevanje ločenčencev gerških) katoliško Cerkvijo), ter pristavlja: „Mnogo smo v ta namen pripravnih korakov že storili, ali do sedaj še nič ni prišlo na javnost. Pervi očitni korak se bo dogodil mesca svečana ali marca: bote že slišali. Ako bi sodili „secundum hominem,“ morali bi reči: trud je zastonj; toda če sodimo „secundum Deum:“ upamo „contra spem.“ Namestnik Jezusov je zapovedal, naš Presvetli sluša. Deus vero suo tempore — nobis ignoto — dabit incrementum.“

Znano že davno je, kako zagrizeno jezo imajo zlasti ločeni bratje na Jugu do matere katoliške Cerkve, bodi si narodnosti gerške ali slavenske; bulgarsko in rusko ljudstvo je v tem oziru veliko bolj mehke in pohlevne nravi. Ljudstvo, pravim, ker tako imenovana, po frama-sonskem kalupu olikana in zapeljana „inteligenca“ tudi v onih krajih sovraži katoliško Cerkev zaradi nje lepe discipline in njenih zveličavnih pomočkov k osrečenju slehernega človeka v prihodnjem življenji. Sej slovenski, po tujstvu olišpani „inteligentači“ so ravno take reve.

„Katoliški List“ popisuje, s koliko zamerzo zavrača carigraški razkolni patrijarh papeževo encikliko od 20. serpana 1894 s svojim odgovorom mesca avgusta 1895. V 25 točkah vleče na dan staro šaro, očitanja, grajanja, laži zoper sv. rimsko-katoliško Cerkev, kar je bilo že sto

in stokrat overženo in pojasnjeno. Vse kaže, pravi „Katol. List,“ da brez posebne milosti božje se še dolgo ne bode spolnila želja vsacega pravega kristjana tudi za Slovane svetopisemsko prerokovanje, da bode en hlev in en pastir. To pa nas ne smé strašiti in odvracati, da bi se z vsimi močmi, zlasti z molitvijo, ne trudili za zedinjevanje naših ločenih bratov, kajti kar je pri ljudeh nemogoče, je mogoče pri Bogu in enkrat se bo vender le zgodilo, kar Bog hoče in kar želi vsako dobro serce!

## MIHAEL,

po božji milosti in po božjem usmiljenju  
knez in škof lavantinski,

*mногоčastiti duhovščini in vsem vernikom svoje škofije pozdrav, blagoslov in vse dobro od Boga Očeta in Boga Sina v edinosti sv. Duha!*

Preljubi v Gospodu!

Moj preblagi prednik, ranji knezoškof Jakob Maksimiljan, so v svojih poslednjih postnih pastirskih listih razkladali molitev vseh molitev, Očenaš, s pogledom na razmere časa, na zmote in krive nazore sedanjih dnij, kakor tudi z ozirom na verske resnice, katerih se moramo zlasti dandanes terdno deržati, ker jih sovražniki in nasprotniki hudo napadajo in spodbijajo.

V najzadnjem svojim pastirskem listu dne 2. februarja 1889 so razpravljali za sveto reč in za vzveličanje duš prevneti nadpastir poslednjo prošnjo kristjanom toliko ljube in drage molitve: „Temveč reši nas hudega. Amen.“ Očetovsko mili pastirski list so sklenili s pomenljivimi besedami: „Gotovo bi se odkritoserčen kristijan nikoli ne mogel toliko spozabiti, da bi se sramoval Očenaša in pa križa. Bi li mogla katerakoli izmišljena in prazna molitev nadomestiti Očenaš? Nikdar ne in nikoli! Bodi nam torej presveti Očenaš tolažilna molitev, prosilna molitev, zahvalna molitev, spokorna molitev v življenju in smerti.“ Ko so pokojni vladika razlaganje zadnje prošnje Očenaša končali, dkončali so tudi svoje za čast božjo in za vzveličanje neumerljivih duš neumorno delavno življenje. Očenaš jim je bil kakor v življenju tako v smerti moč in krepost, tolažba in vzveličanje. V petek presvetega Serca Jezusovega in na biljo preslavnega praznika sv. apostolov Petra in Pavla dne 28. junija 1889 so bili dobri nadpastir rešeni vsega pozemeljskega zla.

Ker potemtakem zvesti služabnik božji niso mogli razločiti, kakor so želeli, še čudežne molitve, katero katoliški kristjani navadno sklepajo



z Očenašem, sklenil sem jaz, v svojem letošnjem pastirskem pismu pojasniti preljubezljivo in sveto molitev, Češčeno Marijo, in sicer deloma zato, da spopolnim pastirske liste naše škofije, deloma pa zato da pospešim, kolikor največ in najbolj premorem, med škofljani češčenje in posnemanje sv. Družine nazareške. S pastirskim listom od dne 21. januarija 1894 sem namreč vpeljal našemu času toliko primerno in z obilnimi odpustki in milostmi obdarovano družbo na čast presveti Družini. Moja živa želja, da bi se ta od mene vstanovljena pobožna družba prav radostno pozdravila in sprejela, se je popolnoma vresničila. Na svojih škofovskih obiskovanjih sem se prijetno prepričal, da dušni pastirji in verniki prav goreče gojijo prelepo družbo svete Družine nazareške. Pripravilo se je že mnogo in mnogo novih kapel in altarjev, novih slik, kipov in bander presveti Družini na čast in v proslavo. Krasna, vsega gojenja in vse podpore vredna bratovščina šteje že 17.007 družin z 87.227 udi. In sladka nada me navdaja, da bode v malo letih pastir in čreda, da bode vsa škofija ena edina družba pod varstvom in brambo presvete Družine nazareške Jezusa, Marije in Jožefa.

Da bi se mi ta iskrena želja skoro dopolnila in vresničila, posvečujem svoj sedANJI postni pastirski list Mariji, veličastni materi sv. Družine, kakor sem leta 1892 govoril o sijajnih čednostih in o gorečem češčenju sv. Jožefa, velikega očaka, izvoljenega rednika Jezusa Kristusa, mogočnega varha sv. Cerkve in zvestega pomočnika kerščanskih delavcev. Da, gotovo bode dostojno in koristno ter bode dobro in pravično, da govorim o Mariji, materi milosti, ker slavno vladajoči papež sv. oče Leon XIII v svojih nedosežnih okrožnicah o rožnem vencu svojim otrokom neprestano priporočajo češčenje, klicanje, in nasledovanje Marije, častitljive kraljice nebeške, ker od nje, pomočnice kristjanov, celo zanesljivo pričakujejo najzdatnejše pomoči v naših zmót in zmešnjav polnih, viharnih in nevarnih dnevih. Sosebno naj bi in tudi bode Marija, ki je zaterla vse krive vere, ločene kristijane zopet zedinila s sv. rimsko cerkvijo, katera priserčno želi, da bi se njeni izgubljeni otroci zopet povernili v njeno materino naročje.

V Gospodu ljubljani škofljani! Ne dvomim trohice, da bodete to mojo pastirsko poslanico ravno tako, kakor ste vse prejšnje, z veselo pokorščino sprejeli in njene nauke in nasvete zvesto spolnjevali. Saj poleg presvete molitve, katero nas je učil sam božji učenik Jezus Kristus, ni starejše pa ni veličastnejše in blagonos-

nejše molitve, kakor je nebeško-sladka molitev Češčena Marija, katera je, po navdihu sv. Duha sostavljena od nadangela Gabrijela, od sv. Elizabete in od sv. cerkve, povsem primerna Marijini visokosti in svetosti. Ona obseza pozdravljenja ali povelicévanja, obseza prošnje ali klicanja, ki se stikajo v prečudežni umnosti in lepoti. Ta molitev je kratka po besedah, ali je neizmerno globoka in bogata po skrivnostih, je majhna po obsegu, ali je obsežna po moči; je slajša od medu, in človek bi jo rad imel vedno v ustih.

Kakor se v vsaki dobri kerščanski družini z otroško ljubeznijo in hvaležnostjo spoštujeta in in častita oče pa mati, tako pobožni kristjan Očenašu še rad dostavlja Češčeno-Marijo in moli: „Češčena si Marija, milosti polna! Gospod je s teboj. Blagoslovljena si med ženami. In blagoslovljen je sad tvojega telesa, Jezus. Sveta Marija, mati Božja, prosi za nas uboge grešnike sedaj in ob naši smertni uri. Amen.“

Ljubezen do Marije, matere lepe, ker božje ljubezni, me sili, njej na čast in v hvalo govoriti o tej presveti in zveličavni molitvi, česar pa ne morem brez njene pomoči. Zakaj ona je dika nebes, jaz sem pa zemlje prah in pepel. Zatorej pod njeno vastvo in pomoč bežim ter njo prepornično prosim podpore pri spisovanju letošnjega pastirskega lista, kateri bodi pisan njej in njenemu božjemu Sinu v čast in slavo, vsem mojim ljubim škofljanom pa v časno in večno srečo. Kaj bi namreč mogel kot višji pastir želeti boljega, kakor pravo srečo in zveličanje svoje črede!

Ave Jesu! Ave Marija! Salve sancte Joseph!

(Dalje nasl.)

## Ogled po Slovenskem in dopis:

Dunaj. (Zemlja — solzna dolina II) Po-vedal sem že nekatere dogodke, kako je zemlja solzna dolina; toda čemu gledamo daleč na okrog, koliko žalosti in revščine je na svetu? Poglejmo v lastno serce! Smo li doživeli že trenotek, ki bi z ozirom na zasebne in družinske razmere mogli reči, da so se nam vse želje izpolnile, da si nimamo nič več žele, da se čutimo srečne in popolno zadovoljne? Ne vém, se li nahaja kdo, ki bi na to vprašanje z mirno vestjo odgovoril: da. Zdi se mi, da bi skoro vsak rekel: O, kako mnogo, premnogo mi še manjka do prave sreče! — Tu imamo n. pr. človeka, ki ima vsega dosti; toda bolezen, ki ga tare že dalj časa, ga pripravlja ob vse veselje. Drugi se od zore do mraka borí za vsakdanji kruh in čisto terpi pri tem vročino ali mraz, lakoto in žejo, in, če bi poslušali tega reveža, kadar si privošči uro počitka, bi slišali, kako zdihuje: O, ljubi Bog, koliko jaz res na svetu terpim! — Drugi se muči z duhovnim delom; ves

ljubi dan sedí v šoli, okrog njega je vse polno knjig, rokopisov in poštevvov; če ima jedno uro prosto, kako rad pohiti pod mili nébes, da se v svežem zraku poživí!

Mnogim so se posrečili vsi načerti, katere so že od nekdanj v sercu gojili; to jim jemlje vso serčnost in zadovoljnost: ne da bi dosegli namen svoj, se morajo zadovoljiti s popolnoma drugim, neljubim predmetom, zato so nezadovoljni in skoro nesrečni. Kako mnogo je konečno še onih, ki po lastnem ali tujem zadolženju nimajo niti toliko, da bi jim zadoštovalo za vsakdanji živež, in so prisiljeni, če nočejo lakote umreti, vzeti palico v roko iti od hiše do hiše itd.

Dá, takó je bilo, takó je, in tako bode ostalo dokler bode svet stal. To je vredba Božja, da umerljivo človeštvo terpi, da se pokori za grehe in se pripravlja za večnost. Ne po veselju, ampak po terpljenju pride človek do svojega večnega, častitljivega namena. Človek, ki hrepeni le po svetnih zabavah in veselicah, ne spolnjuje cerkvenih dolžnostij, se vedno globokeje pogrezava dokler ni nobene rešitve več mogoče. Oni pa, kateremu previdnost Božja pošilja žalost in britkosti, zadobi kljubu velike revščine tako zadovoljnost in mir serca, da po zbolšanju časnih razmer niti ne hrepeni, da voljno terpi in ima le jedno željo: Naj se zgodi volja Božja!

Otrok, kateremu se je kaj žalega pripetilo, kliče ljubljeno mater in ji potoži nesrečo, z nado, da mu pomore in ga potolaži: tako se zateka vesoljno kerščanstvo v žalosti in potrebi k svoji nebeški materi, k tolažnici žalostnih, k Mariji, in tu najde tudi tolažbo in rešitev.

In sedaj prašam dalje: Je li kedaj kak smertnik večje bolečine prinašal, kakor Marija, najčistejša Devica, Mati našega Gospoda in Odrešenika, Ona, katere serce, najnedolžnejše serce je bilo sedemkrat prebodeno, Ona, ki je prenesla neštevilne britkosti, da je morala sama zaklicati: „Imenujte me Žalostno, kajti z žalostjo me je napolnil vsegamogočni.“ — In zopet: „Oslabljene so oči od solza, in žalostna sem do smerti.“ — „O Vi vsi, ki greste mimo mene, postojte in glejte, če je kaka bolečina večja, kakor je bolečina moja.“ — In sv. Duh sam govori o nji: „Komu naj te primerjam, hči Jeruzalemska? kajti velika kakor morje je tvoja žalost.“ — Da, Marija, Mati Jezusova, ki je Svojega Božjega Sina vedno spremljala po potu britkega njegovega terpljenja, ki je Njega, jagnje Božje, nedolžnost, samo svetost videla in slišala tako zasramovanega, s ternjem kronanega in na lesu sv. Križa visečega, in ki je morala videti že naprej, da strahovito terpljenje Njenega Sinu ne bode v življenje, temveč v pogubo, — oh, ona, Mati žalostna, je bila takrat rés morje žalosti, takó, da je mogel neki veliki svetnik izreči; bolečina vseh mučenikov, dá, vseh ljudi vseh časov se ne more primerjati z bolečino Matere Božje. Zato jo po vsi pravici zovemo kraljico mučenikov. Da, visoko cenjeni čitatelji, človek se ne zateče zaman v stiskah in nadlogah, ko si ne ve nikakor pomagati, k Mariji, Pomočnici kristjanov. Kamor sem prišel v teku mnogih let, sem prav rad opazoval razmere namreč cerkvene, in povsod sem v prijetno iznenađenje zapazil, da je pred oltarjem Marijinem, zlasti

Marije sedem žalosti, vse polno pobožnih molilcev. Večkrat sem videl, kako so se Marijini čestilci solzili pred njeno podobo in z največjim, otroškim zaupanjem na njo pogledovali. O, kako ganljiv pogled! — Tako sem prišel n. pr. nekoč v neko mesto. V nedeljo popoldne pridem že po Božji službi v lepo in veliko župno cerkev. Mislil sem, da ne bodem sedaj našel nikogar v nji. Toda, kaj vidim! Stranski oltar je bil od verha do tal krasno razsvetljen; kakih šestdeset sveč je gorelo; ko stopim bližje, vidim celo trumo pobožnih molilcev, ki so daleč na okrog oltar obdajali. Ko stopim pa še bližje oltarju, vidim da pobožna čeda kleči pred podobo Božja Matere, Marije. Res, ne morem povedati, kako zelo me je ta pogled ganil. — Ravno tak prizor sem videl že na Dunaju, in tudi po mnogih družih cerkvah po deželi. —

Cenjeni čitatelji, iščimo tudi mi pribežališča in varstva pri Mariji, tolažnici žalostnih. Potožimo ji tudi mi britkosti in težave; iščimo pri nji tolažbe in pomoči. Saj jo je sam nebeški Izveličar dal nam kot mater na križu umirajoč; in sedaj, ko je povzdignjena na angelske kore in izvoljene Božje, je postala Kraljica nebes in zemlje, posredovalka med nebom in zemljo. Nikdo še ni bil zapuščen, ki je pod njeno varstvo pribežal. Saj pravi vendar sama, najčistejša nevesta sv. Duha: „Srečen človek, ki hodi moja pota, človek, ki mene sluša, in ki čuje pri mojih vratih dan za dnevom. Kdor najde mene, najde življenje in prejme zveličanje od Gospoda.“ — Da, Marija je vrata nebeška, vrata večnega življenja; kdor išče pri nji varstva, ne bode pogubljen; on najde pri nji tolažbe v stiskah življenja, in pomoč in rešenje v nevarnosti in potrebi. Ob uri, ko bode treba stopiti pred pravičnega Sodnika, mu daje pogum ter ga varuje z mogočno roko pred strahovitim sovražnikom, ki pazi in gleda, kako bi ga pogubil; in, kadar je človek, ki se je njenemu varstvu priporočal poslednjikrat dihnil, o, tedaj pristopi ona, ljubeča nebeška mati, k Božjemu Sinu, sklene roki pred njim, ga spomni na bolečine, katere je ona pod svetim križem preterpela, pokaže na varovanca, ter govori ljubeznjivo za ubogo, tresočo se dušo, — izprosi usmiljenje in milost, in ga vede konečno med trumami nebeških duhov v bivališče večnega nebeškega Jeruzalema. Prof. Janez Repič.

„Zora.“ glasilo dunajskih katoliških visokošolcev, je doveršila svoj prvi letnik in izhajala bode še nadalje, sicer ne v zvezi z „Rimskim katolikom“ kakor preteklo leto, ampak samostojno na Dunaju, v istem obsegu in po isti ceni, namreč: za nedijake po 80 kr., za dijake pa po 50 kr. Vrednik ji bode stud. iur. V. Levičnik (Dunaj, XVII. Palffygasse 15. I. 11); upravnik pa stud. Jur. Pavel Marija Valjavec (Dunaj, V. Matzleinsdorferstrasse 76. III. 31), kateri sprejema naročnino. — Želimo, da bi se list naših katoliških visokošolcev prav obilno razširil; v ta namen „Zoro“ prav gorko priporočamo. Dan danes je posebno potreba „značajev.“ Vredni so naši verli mladi rojaki na Dunaju, da jih sploh krepko podpirajmo, ker oni delajo iz prepričanja za katoliško stvar in se v marsikterem oziru v resnici žrtvujejo za svoje prepričanje. Radi torej posredujemo za naše dunajske „Daničarje,“ kdor je voljan zanje kaj storiti. Vr.



Iz Jugoslavije nam je došel obširen dopis, ki ni več prostora zanj. Poroča med drugim, da tudi iz Bosne namerjajo poslati 5—7 najodličniših dečkov v veliko Salezijanišče v Turin. Odrani so pervenci začetnega vstava rožnovenske Kraljice v Brežičanih, ki so na prvo roko omikani in zdaj naj izverstniši učenci v Marija-Zvezdi. Kadar postanejo Salezijanci, sprejeli bi jih in jim izročili oba deška závoda, v č opat ter oo. Trapisti bi jih pa s potrebnim oskerbovali. Onda bi vse še bolje vspeševalo in napredovala vzgoja in nauk toliko sirotnih, zanemarjenih in zapuščenih dečkov v ondotnih pokrajinah med drugoverci

Velika nevolja se razodeva tudi med jugoslovenskimi katoliškimi verci zarad bulgarskega kneza, ki zarad mervice slave in vdadohlepnosti za malo časa izdaja ubozega pervorojenca nesrečnemu razkolstvu! Misli se, da bode Bog Koburžanu vse načerte prečertal ter bo dosegel ravno nasprotno tega, česar se nadja.

**Preseljevanje v Ameriko in še kaj.** — V. č. g. poslanec Ažman je v govoru „o gorenjskih planinah“ 6. svečana pravil: Ne le z Dolenjskega gredó v Ameriko, ampak tudi iz radoljiškega okraja jih je mnogo odšlo, v zadnjih 25 letih 80; toliko iz Gorjanske; koliko iz družih duhovnij, ne vém, pa mislim, da se ne bom motil, če rečem 3—400. Pa še zdaj bi jih šlo mnogo, ko bi imeli s čim, in ko bi Amerika sama ne branila nemaničem pristopa na svojo zemljo.

Tukaj morebiti ne bo odveč, ako opomnimo, da je že nekaj lét, odkar se preseljujejo tudi dijaki v Ameriko, in najberže bi se jih preselilo še dosti več, ako bi imeli s čim. To pa dostikrat zato, ker v gimnaziji naprej ne morejo. Tudi to bi bilo preiskovanja vredno. Kje je vzrok? ...

Še to-le iz Ažmanovega govora:

Pred 40—50 leti je bilo iz ene same družine v Spodnjih Gorjah poterjenih 5 ali 6 fanrov h konjikom. Ko so slučajno prašali navzočno mater, kako je take fante zredila, je odgovorila — vse s kozjim mlekom! S čim pa jih zdaj izrejajo? Sram me je povedati — ali resnici na ljubo rečem: z žganjem, ker mleka ni; mleka pa ni, ker živine in paše ni!

Tako praktično so govorili tudi drugi novi poslanci v novem zasedanji, n. pr. gosp. poslanec Schweiger o dolenjskih zadevah. Ako bi kdo zinil kaj zoper nove poslance, smé mu vsakdo reči po hervaškem pregovoru: „Jezik za zube!“

Kar tiče žganje, se bodo menda davki na žganje povišali. Še boljši pomoček zoper žganjsko kugo pa je začela škofija z bratovščino „treznosti“, ktera se vedno po nekoliko razširja. Bog ji daj velikega blagoslova!

Iz Amerike piše blagi g. L. B. nektare že znane reči; ker so pa v zvezi z manj znanimi ali tudi novimi, naj nasleduje dopis po večem. Pravi namreč: Zopet se mi nudi prilika, da Vam moram sporočiti par izrednih dogodkov iz plodovite države Minnesota. Dne 28. grudna 1895 namreč posvetil je naš prevzvišeni nadvladika Janez Ireland v svoji domači kapeli naša rojaka čč. gg. Antona Mikša in Matijo Šavs v mašni stan. Koj nato sta se napoltila v Joliet, Ill. (izg. Džóljet), kjer ie v ondotni slovenski cerkvi sv. Jožefa č. g. M. Šavs na novega leta dan veleslovesno obhajal svojo novo mašo. Jo-

lietski Slovenci s preč. gospodom F. S. Šušteršičem vred smejo biti ponosni, da so v svoji mladi župniji pozdravili prvega novomašnika-Slovenca, kar so tudi vsi verlo pokazali o vsprejemu in slovesu dragih gg. gostov. Vernivši se v St. Pavel, Minn., pa je zapel č. g. A. Mikš prvič „glorijo“ pred žertvenikom Gospodovim v nedeljo pred praznikom sv. treh Kraljev v nemški cerkvi štajerskega rojaka, preč. g. K. Koeberla. Prelepe slovesnosti so se poleg druge duhovščine udeležili tudi sledeči Slovenci-duhovniki: preč. gg. Jakob Trobec, J. Stariha, Fr. Jager in M. Šavs. Gospoda novomašnika ostaneta še do konca leta v semenišču.

Tako se je po milosti Božji ojačila naša slovenska duhovščina v Ameriki z novima močema, kterima iskreno želimo bogatega blagoslova iz nebes. Na mnoga leta! Kako pospešuje nebeški Oče vzvišene želje našega primeroma malega narodiča v obljudenih Zjed. deržavah, priča dejstvu v napredku in naraščaju slovenske duhovščine, ko imamo od meseca rožnika pr. l. zabeležiti pet novih maš, ktere so darovali poleg obeh gori navedenih gospodov še nastopni trije novomašniki čč. gg. Janez Pirnat pri Slovencih v Montani, Anton Hodnik in Anton Žagar pri mišiganskih rojakih; poslednja dva sta duhovnika škofije nemškega vladike, Johna Vertina iz Belokranjskega.

Poleg teh veselih razmer mi je še čast omeniti važnega koraka naših rojakov glede na osnovo nove domovine slovenske v Ameriki. Neumorno delavni preč. gospod misijonar P. J. Jerám v San Francisco, Cal., je namreč v svoji navdušenosti za blagor in prospeh svojih bratov Slovencev prišel do zaključka, zasnovati načert, kako jih rešiti zaduhlih rudniških rovov in zakajenih tvornic, združiti jih v ožjo srenjo ter jim tako zagotoviti časno in večno srečo. Pogumno je stopil na noge in se jel pogajati na pristojnem mestu za še neobljudni svet, ki je istokar na ponudbo novim priseljencem. Vsakdo pa ve, da našim rojakom, većinoma rojenim kmetom, po rudo-in premogokopih ne klije ravno najbujnejši sreče cvet, ampak jim je življenje omogočeno le dotlej, dokler ga s kervavimi žulji tergajo za žepe delodajalcev. Le ti jih polagoma gradijo, dokler jih ne izgulijo do kože in mozga.

Take betežne razmere, le predobro znane marsikom u izmed nas, so omenjenemu gospodu misijonarju biti povod, da je poleg velecdgovornih poslov svojega svetega poklica zastavil vse moči v osnovo lastne slovenske nasebine v prerodovitni solčnati Kaliforniji, kjer poznajo sneg samo po imenu, ko sredi najhujše zime obirajo zlatokapljico, sočne pomaranče in drugo ukusno južno sadje; lepšega kraja bi brat bratu ne mogel privoščiti za stalno naseljenje.

Upajmo, da se z Božjo pomočjo kmalu posreči preč. gospodu doseči preblagi namen, ker se pod njegovim previdnim vodstvom vspešno zasnuje, zacvete in dvigne Mlada slovenija na zemlji oblagodarjene Kalifornije v čast Božjo, a vsem naseljencem v časni in večni blagor. Daj mili Bog svojega blagoslova v to važno sverho!

Konečno popisuje smert in slovesni pokop misijonarja Jan. Pavlina, kakor je pisal že preč. g. mis. Solnce.

## Razgled po svetu.

**Dunaj.** Deržavni zbor se zopet prične 15. t. m. **Bulgarija.** Bulgarska kneginja Marija Lujiza je s princem Cirilom šla na tuje in prišla na Dunaj, od koder je že te dni odrinila na Laško, v Nizzo. Prav je storila, da je unesla sinčka, kajti užarjeni prekerščevalci bi jih utegnili kacega dne še tega ugrabiti in prekerstiti! Ruski car bode kumiral ubogemu Borisu pri prekerščevanji, namestovan po enem vojaških častnikov.

**Sofija.** Bolgarsko sobranje se je poklonilo knezu 9. t. m. in se mu zahvalilo za njegov „moder korak.“ Moder korak pa imenujejo to, ker je kot katolik sklenil sina Boris-a iztergati iz katoliške družine in izdati ga razkolnikom!

Knez sam je o tej priliki obširno govoril in slednjič rekel: „Zahod je izrekel nad menoj „anathem“ (prekletsvo.) zjutranja zarija vzhoda pa obseva (? mojo dinastijo (?) in razsvetljuje našo prihodnost.“ (?) — Te besede bi si bilo dobro zapomniti. . . . Pokojni „Abuna Soliman“ (Dr. Ignacij Knoblar) bil bi nemara rekel: „Nande, jaz naj bodem pípic, ako se ti bode pogodilo!“

**Bavarsko vojno ministerstvo** je dalo ukaz, da vojaki ob nedeljah in praznikih ne smejo opravljati nobenih del; vse se mora opraviti prejšnji dan. Vsak vojak je dolžan vdeležiti se službe božje. Med dopoldansko službo morajo biti zaperti vsi litoši po vojašnicah. — Take poštene naredbe Bog gotovo ne bo pustil brez posebnega blagoslova za deželo. Bog daj, da bi ta duh povsod prevladal!

### I. Bratovske zadeve

#### molitvenega apostoljstva.

Nameni za mesec svečan (februar) 1896

##### a) Glavni namen:

*Probudenje kerščanskega duha.*

Spis od sv. Očeta Leona XIII samega odločen in blagoslovljen.)

(Konec.)

Kerščanski duh je delal v Paragvajskih misijonih tista čuda, ki še sedaj vsacega nepristranskega zgodopisca s stermentjem napolnujejo. Kerščanski duh dela še danes čudeže, in veje kadar in kjer le hoče, ter se razširi kamor hoče. On kliče največje duhove iz teme nevere in zmote, da ponižno in resnično spreobrnjeni v stermentje sveta hodijo za lučjo vere in vzamejo na se jarem Jezusa Kristusa. On napolnuje najplemenitejša serca z neizmerno serčnostjo, da izverše na tisoče krasnih del ljubezni. On dela velike reči v kerščanski umetnosti in znanosti, veje po neštevilnih dobrih knjigah in časnikih, združuje vspešna društva, vlada v sijajnih katoliških sejah, razvema vsak dan novih aposteljnov, da oznanujejo svojim vernikom nauk Jezusa Kristusa in ga po celem svetu nevernikom razklicujejo. Zadnja 60 leta svete Cerkve pod vladjo slavni papežev: Gregorija XVI, Pija IX in Leona XIII so bogata najlepših vspehov sv. Duha. Slavni in nepozabljivi so dnevi „kulturnega boja.“ ko so se katoličani na Nemškem v moči katoliškega Duha brez-

božnemu duhu časa tako zmagovito upirali. Z upanjem nas navdajajo znamenja na Avstrijskem, kjer se ta Duh močno giblje, da se bodo vezi brezbožnosti raztergale. Sej dandanašnje družbinstvo je res v okovih brezbožnosti; duh kerščanstva je izginil iz javnega življenja, iz deržavne vprave in iz zakonov, večkrat že celo iz najmanjših občin in družin. Odpad se je pričel s protestanštvom po Lutru, nadaljeval se je po antekristu Volterju in njegovih bratih belcebubih, spolnil se je pa v veliki francoski revoluciji l. 1789 in po njenih nasledkih do današnjega dne.

Odpad se je pričel po posameznikih in se je razširil med narode in deržave; tudi povrat k boljšemu se mora pričeti pri posameznih. Vsak za-se naj prične da ga napolni resnični kerščanski Duh: z živo vero, z nebeškim čutom, z delavno, darežljivo ljubeznijo, s kerščanskim zatajevanjem v čistosti življenja. Gorečnost, katero na taki način v sebi gojiš, se bode naravno razširila tudi med druge in čversto vsplamtela ter se konečno vsih polastila, kakor je želel sv. Ignacij ko je razposlal svoje učence z besedami: Pojdite zanetite svet! ne ugasnite Duha! pravi nam sv. apostelj; ne ugasnimo ga v sebi z lahkomišljenostjo, z ošabnostjo in z ljubeznijo do sveta; ne ugasimo ga s tem, da bi ga z zavistjo preganjali in z nespametnostjo prezirali, ker ne unévamo njegovega delovanja: Poskusite vse, kar je dobrega, obderžite!

Varujmo se maloserčne obupnosti! Res, delo je veliko, ali roka Gospodova ni prikrajšana. Nebeško kraljestvo je še danes podobno gorčičnemu zernu; kjerkoli je tó seme zasejano v kerščanskem duhu in gojeno, postane drevo, da pridejo ptice spod neba in prebivajo na njegovih vejah. Kvas je, ki ima moč, da vse skvasi, si ves človeški rod podverže.

Dajte mi deset svetnikov, pravi sv. Filip Nerij, in ves svet hočem spreobrniti! in spreobrnili so že nekdanj svet dvanajsteri svetniki, ali bolje — en sam, ki je razposlal 12 aposteljnov, svetnik vseh svetnikov, Odrešenik Jezus Kristus. —

Serce Jezusovo je vir zveličanja in svetosti, kerščanskega duhá; na to Serce hočemo z molitvijo terkati, da nas napolnuje s svojim duhom. Deset ali dvanajst nas malih in neznatnih pač ne bode zadoščevalo, da doveršimo vse zveličanje; toda če Gospod tisočim in stotisočim izmed nas podeli Svojega Duhá, ó, potem bodemo mi vsi, in z nami vsi rešeni!

##### b) Posebni nameni:

16. **Sv. Julijana.** Blagoslovljeni vspeli v izgojevanju in podučevanju ženske mladine. Pridobljenje kerščanskih poselskih služb in dobrih poslov.

17. **Sv. Denat.** Bolj pridno obiskovanje domače službe Božje. Neprenašljive zakonske razmere. Neko važno znanstveno podjetje.

18. **Sv. Šimen škof.** Oggerski škofje. Pomoč v prehudih stiskah. Omejitev popivanja po kerčmah in žganjepivnicah.

19. **Pepelnična sreda. Sv. Mansuet.** Kerščansko oskerbljevanje bolnikov. Postni pridigarji. Odprava afrikanskega suženstva.

20. **Sv. Evharj.** Združenje delavske mladine v kongregacijah in družbah. Prebivalstvo po tovarnah. Mnogi bolni na duhu.

21. **Spomin sv. tornjeve krone N. G. J. Kristusa.** Obžalovanja vredno pohujševanje v cerkvi. Povrnitev družbe Jezusove v Nemčijo. Velikodušno preziranje malenkostnih zadržkov, kar tiče reč Božjo.



22. Sv. Petra stol. Sv. Oče. Zadoščenje za nepostavno oropanje sv. rimskega Stola. Povernitev dolgo pogrešanega miru v občinah in družinah.

## II. Bratovske zadeve N. lj. Gospé presv. Jezusov. Serca.

### V molitev priporočeni:

Na milostljive priprošnje N. lj. G. presv. Jezusovega Serca, sv. Jožefa, sv. Nikolaja, ss. Hermagora in Fortunata, naših angeljev varhov in vsih naših patronov Bog dobrotno odverni od naše dežele poboje, umore in samomore, odpad in brezverstvo, prešestvanje in vse nečistosti, sovraštva, preklinjevanja in vse pošastne pregrehe. — Za spreobrnjenje nekega moža, ki je na slabi poti. — Dve bolni osebi za zdravje. — Mlada nevarno bolna oseba, da bi na priprošnjo Jezusovega presv. Serca, Marije, sv. Jožefa, sv. Antona Pad. zadobila ljubo zdravje, ako je Božja volja, uslišanje se v »Danici« naznani. — V pobožno molitev se priporoča oseba za milost dušnega in telesnega zdravja, in milost kerščanske serčnosti, na priprošnjo M. Božje in sv. Antona P. —

### Zahvale.

Neka oseba v tem kraju prosi, da bi se sprejelo v »Danico«, kakor naslednje:

«Skoro poldrugo leto sem imela na obrazu neko bolečino, ki mi je delala velike skerbi. Kar koli sem rabila zoper to, mi je pomagalo le malo časa. Mesca kimovca sem se vsled notranjega opomina zatekla za pomoč k N. lj. Gospej Lurški in k njeni čudežni vodi. Pričela sem devetdnevnicu Nji na čast. Pri prvi porabi vode sem bila kar precej ozdravljena.»

Škofja Loka, 10. svečana 1896.

Po č. g. Ferd. E.

Mož, zašel na slaba pota, na priporočevanja k Mariji, sv. Jožefu in sv. Antonu ter po obljubi, da se po uslišanju v Danici zahvala naznani, je pomoč došla, kar se iz se iz serca hvaležno naznanja, in svetujemo obupanem in žalostnim: le jk Mariji se obrniti, ona je pomoč kristjanov.

Da s tem obljubo spolnimo, naj bode najpriserčnejši zahvala Najsvetejšemu J. Sercu, Mariji, sv. Jožefu in sv. Antonu Pad. za zadobljeno ljubo zdravje naši mali hčerki. Iz serca hvaležna

Apolonija Resman.

V Sarajevu 11 febr. 1896.

Amalija Fik se serčno zahvaljuje Mariji za zadobljeno zdravje.

Za naglo prejeto zdravje na priporočilo k sv. Antonu po storjeni obljubi serčna zahvala! (S pridjanim darom 1 krono za »za kruhe.«)

Katarina Birk.

## Listek za raznoterosti.

Glas „mutira.“ Tonče z bičem v roki dleska, poka, maha po manjših otrocih in po mački in kuretini, pa vpije, da se do sosedov sliši in je vse po koncu, — še žljice leté iz žljčnika!

Mati ga posvari, da naj vendar tih bode in pri miru.

Tonče se oglasi in se odreže, rekoč: Mama, ali ne veste, da jaz zdaj glas „mutiram?“

Oče se pa oglasijo v kotu: „Čakaj, ti bodem pomagal „glas mutirati,“ in kmalu se zasliši drugi glas iz Tončkovih usta.

Kratek pogovor med kristjanom in nevercem. Naš profesor v Sintaxi (4. lat. šoli) je bil dobrovoljen. Verem mož, ki je nas dijake ljubil in nikomur ni za-

lega storil, ne žalega rekel. O lepih prilikah nam je pa povedal marsikatero osoljeno, tudi iz davnih časov. Neki dan nam je povedal, kako sta se bila spopadla brezverec in vérec. Brezverec jo je bil prvi zarobil; bil je pogovor taki-le:

Brezverec:

„O mein lieber Christ,  
Wie du doch betrogen bist.  
Wenn die Hölle eine Fabel ist!“

Verec pa jo je imel zdajci pripravljeno in odgovor je bil pošteno nabrušen namreč:

Vérec:

„O mein lieber Atheist,  
Wie du doch betrogner bist,  
Wenn die Hölle keine Fabel ist!“

### Naloga.

Kteri predloženi pogovorček primérno posloveni, imamo zanje pripravljen „bakšiš,“ ki ga povemo prihodnjič, ako nam dojdejo kake rešitve.

**Zahvala in poterdilo.** Hvala bodi Gospodu Bogu! Neizrečeno veselo in hvaležno sprejel! smo veliko-dušni milodar 65 gld. — petinšestdeset goldinarjev; od teh 25 gld. za nabavke v notrinji cerkve, a 35 gld. č. oo Trapistom za „materijal“ oken, vrat in glavnega oltarja nove cerkve presv. Družine — Jezusa, Marije in sv. Jožefa.

Vam in vsem blagoserčnim dobrotnikom in dobrotnicam velepotrebne cerkve rimo-katoliške med razkoljniki in mahomedanci, Gospod Bog tisučerno poverni! Jezus, Marija, Jožef vsem obilno poplačajte časno in večno!

Ss. maše in obilne molitve se opravljajo tukaj v cerkvi sv. Jožefa za Vas in vse dobročinitelje.

Rimo-katoliški župni vred sv. Jožefa v Prjedoru dne 10. svečana 1896. Fr. Antun Babić, župnik  
Br. Alfons Marija, oskerbitelj cerkve.

**Samomori.** Samomorivec je pred vsem poštemim svetom osramoten za vselej in od Boga zaveržen. Tudi kraj, kjer je pokopan, je oskrunjen. V mladenških letih nas je bilo groza, ko je kdo opomnil na „Lucija-rován, kjer je mož pokopan.“ Že celo pa ga je mrazil strah, kdor je šel skoz tisti gojz. kamor je bil h—č privlekel samomorca obešenca, konju za rep privezanega, in ga je bil tam pokopal.

**Božji mlini!** 25letnico so bahaško Italijani obhajali, odkar imajo papeža v Njegovi lastni deželi kot jetnika: za povišanje te 25letne slave (?) je pa izdaten del mladolaške vojne v tuji deželi — kakor v ječi! Naznanila iz Afrike so čudno-mračna; eni sodijo, da je laški general Baratieri moral Negušu obljubiti celi milijon dol., tedaj veliko čez dva milijona gld. njemu plačati, da je izpustil laško obsadko iz terdnjave Makallé, zraven tega pa je še zahteval število vojaških častnikov v zastavo — tedaj v jetništvo, dokler se dolg ne izplača! Ta vést se povsod verjame; Italijani sicer hudo tajé, toda resnica pride gotovo na dan; pa tudi ko bi se vse ne poterdilo, toliko je gotovo, da vitezom (?) pri Pijevih vratih terdo prede. O Evropa, izgleduj se, ti si molčala in molčiš k krivici, ki se je zgodila sv. Očetu in sv. Cerkvi, ki se še vedno godí in ti vedno molčiš! (Obširniše gl. „Vaterld.“ št. 42.)

## Marijin hram.

(Iz Amerike.)

V prijetni senci lip kôšatih  
Prijazna cerkvica stoji.  
Sred pisanih poljan bogatih  
Verh gore zračne v zrak kipi  
Marijin hram  
V tolažbo nam.

Prečudni kras v oltarju slika  
Ti v duši jadni tajno moč,  
K objemu roki zemlje dika  
Milobno sklepa dan in noč —  
V pomoč si nam,  
Marijin hram!

In ko v zvonika lini bije,  
V merzli dol glasi se zvok,  
Pozdrav Marijin v dušo lije.  
Nam míri bol in jok in stok.  
Marijin hram,  
Jad tešiš nam!

Boleče sope roj terpinov,  
Prevzetih žeje in gladú,  
Hčera potertih, trudnih sinov,  
Verh gore si iskal miru —  
V Marijin stan,  
Premočni bran.

Jih zvonov bron tje gori vabi  
K Devici tešit si serce,  
Kjer svetna tuga se pozabi,  
Kjer mati lajša jim gorje:  
Marija čuj,  
Pomoč daruj!

Vže mnogi romar se je vračal  
Z goré oživljen, pokrepčan,  
Ko je drugam zastonj obračal  
Za pomoč svoj pogled mračan.  
Le Devin hram  
Je v vteho nam.

Pozdrav tedaj ti tam na gori  
Slovenskih tal prevzvišen kras,  
O jutrovi, večerni zori,  
Bodri naj zvon Slovence Vas.  
Rojake vse,  
Preljubljene!

## Večerni zdihljej.

(Poslov.)

Ko tih večer nastane,  
O sladki Jezus moj!  
V presvete svoje rane  
Me skrij, mi daj pokoj.  
Vse moje hudobije,  
O Jezus smiljeni!  
Odpusti; naj omije  
Jih Tvoja draga kri.

Nace S.

Radoslav.

## Dobrotni darovi.

*Za dijaško mizo:* Iz Idrije po č. g. Mat. Osvaldu 50 kr za «kruhe sv. Ant.» — Č. g. župnik Ant. Kerčon 2 gld. — M. J. 5 gld. — M. K. 5 gld. — Dve dobrotni sestra 2 gld. — V. č. g. župnik Fettih-Frankheim 2 gld. za «kruhe sv. Ant.» — Neki oče za ljubo zdravje in za spreobrnjenje nerodnega sina 1 krono za «kruhe sv. Antona.» — Po br. Alphonsu Mar. iz Bosne neka mat 1 gl. 80 kr iza «kruhe sv. Ant.» da bi sin postal verl dijak in Salezijanec. hči pa prava miloserčna sestra. «Naj dobi te kruhe ubog dijak in naj priporoči to zadevo sv. Ant.» — L. 1 gld. iz hvalež.

*Za varhe Božjega groba v Jeruzalemu:* Iz Selc po čast g. Mat. Erzarju 5 gld.

*Za razširjanje sv. vere:* Po č. g. župniku S. Zupanu 7 gld. — Iz Št. Jerneja po v. č. g. župniku Fettih-Frankheimu 14 gld. — M. J. 40 gld. — Jerica Hartmanova 1 gld. 10 kr. —

*Za salezijansko Don-Boskovo napravo na Kranjskem:* g. Č. župnik Jak. Ferjančič 1 gld. — Neimenovana 10 kron. — Preč. g. dekan dr. Jurij Sterbenc 5 gld.

*Za misijone v Afriki:* V. č. g. župnik Mat. Tavčar 5 gld. — Župnija Podlipa 2 gld. 60 kr. — Dobrova po č. g. župniku A. Lušinu 5 gld. 19 kr. — Č. g. župnik Jan. Tavčar s farani 10 gld. — Č. g. župnik Anton Kerčon 2 gld. — Iz Selc po č. g. župn. Mat. Erzarji 5 gld. —

*Za družbo sv. Bonifacija:* M. J. 10 gld.

*Za zamurce in za Leop. družbo:* Gdč. Mali Kaiser 50 kr.

*Za Kitajske misijone:* M. D. 50 gld. po č. g. kapl. Onušiču.

*Za gobore v Kitaju:* M. D. 50 gld. po č. g. kapl. Onušiču.

*Za sv. Detinstvo:* Po. č. g. Sim. Zupanu z Ježice 25 gld. — Preč. g. dekan dr. J. Sterbenc 5 gld. — Iz Škofje Loke po č. g. kapl. Ferd. Erkerji 69 gld. — Čast. g. J. Karlin, župnik Smlejski 12 gld. — Štiri osebe 1 gld. 22 kr. — Rozalija Zerer 30 kr. — M. J. 10 gld. — Č. g. kapl. Fr. Mekinec 5 gld.

*Za najbolj potrebne misijone:* Alojzija Šusteršič velik paket preštempljanih mark. — Mar. Ho-r 2 darova po 50 gld. — Č. g. župnik Mart. Narobe 5 gld. — Iz Idrije po č. g. Mat. Osvaldu 1 gld. — Č. g. župnik Jak. Ferjančič 1 gld.

*Za cerkev sv. Jožefa v Prjedoru:* M. K. 5. gld

*Za cerkev Marije Pom. na Brezjah:* Marija Predalič 2 pers-tana kot zahvala in po obljubi za zadobljeno zdravje. — Neime-novana 2 ubančka s prošnjo za zdravje in v dober namen.

*Za pogorelce v Ambrusu:* Č. g. župnik Ant. Kerčon 1 gld. — Preč. g. dekan dr. Jurij Sterbenc 5 gld

*Za zgradbo zavetišča v Ljubljani:* Preč. g. dekan dr. Jurij Sterbenec 10 gld. — M. J. 5 gld. — Mil. g. stoljni prošt dr. L. Klofutar 100 gld. — dekan in posl. Tom. Kajdiž 5 gld. — župnik Jak. Dazpotnik 5 gld. — Bl. gospa Marija Vodnik 100 gld. — G. A. Vodnik 5 gld. J. Smrekar.

*Za Don Boskove misijone:* M. J. 20 gld.

*Za Salezijansko družbo v Turinu:* Č. g. kurat Fr. S. Pokorn 5 gld. —

*Za Salezijance so darovali prečastiti dobrotniki:* Prelat dr. A. Čebašek 5 gld.; kanonik A. Zamejic 5 gld.; žup. in posl. Jan. Ažman 10 gld.; žup. A. Stenovec 5 gld.; stoljni prošt dr. L. Klofutar 5 gld.; kan. msgr. L. Jeran 5 gld.; žup. A. Korbič 5 gld.; žup. Jan. Molj 3 gld.; duh. vpr. A. Dolinar 3 gld.; kapl. F. Avsec 5 gld.; žup. Teran 9 gld. 10 kr.; dek. A. Čibič 7 gld.; Katarina Žnidar 1 gld.; Zajec Marija 50 kr.; prof. A. Kržič 5 gld.; gospdč. Fani Gracelj 3 gld.; kaol. Henrik Povše 5 gld.

(Drugi darovi prih.)

**Popavek.** V poprešnji «Danici» stoji po pomoti: »List 7.«, naj se popravi in postavi: »List 6.«